

[Indenrigs- og boligministeren.]

dende købstæder. For hovedstadsområdet vedkommende kan amtsskatterne påregnes at medføre en lejeforhøjelse på ca. 2 kr. pr. m² etageareal. Denne konsekvens vil kunne undgås, hvis det lykkes at gennemføre den reform af ejendomsbeskatningen, som er under overvejelse. Hvis ikke, må vi se på spørgsmålet under de kommende forhandlinger.

Vi har i lovforslaget bibeholdt reglerne om, at m²-tilskud kun fuldtud tilkommer lejligheder med et bruttoetageareal mellem 50 og 85 m², og at m²-tilskudsordningen ikke gælder for om- og tilbygningslån og heller ikke for lån, der udmåles på grundlag af vurdering, det hidtidige kap. VIII a.

Ved loven af 6. oktober 1954 gennemførtes en regel om, at man kun undtagelsesvis kunne yde statslån til etagebyggeri med lejligheder over 85 m², en regel, som jeg er en smule bekymret for, fordi man derved hemmer udviklingen af et differentieret byggeri. På den anden side vil jeg mene, at det er rigtigt at sikre, at der ikke bygges for store lejligheder. I lovforslagets § 17, stk. 3, og i § 35 er det derfor bestemt, at ejendommene hovedsagelig eller udelukkende skal indeholde lejligheder med et bruttoetageareal på højst 85 m², altså en noget blidere regel end den nugældende.

I overensstemmelse med den administrative praksis er endvidere i § 17, stk. 3, i lovforslaget indsat en regel om, at arealbegrænsningen til 110 m² og maksimumsbeløbene for håndværkerudgifterne for det private parcelbyggeri også skal gælde for det sociale parcelbyggeri.

I forslaget til lov om boligforholdene havde man ingen graduering af maksimumsbeløbene for håndværkerudgifterne i parcelbyggeriet. Da man nu foreslår en graduering af m²-tilskuddene, må konsekvensen blive, at man afskaffer fælles maksimumsbeløb for hele landet.

Lånegrænserne er uændrede fra den hidtidige lovgivning. For det social-filantropiske byggeri er dog i § 18 foreslået, at

staten yder 25 pct. af det tilskud på ialt 35 pct., som kan gives til dette byggeri. Ifølge den gældende lov kan staten kun yde 15 pct. af de 35 pct.

Reglerne i det hidtidige kap. VIII a er uændrede. I lovforslaget er også optaget reglerne om lån efter disse principper til det mindre etagebyggeri på samme måde som i loven af 6. oktober 1954.

For hovedstadskommunerne gentages reglerne fra forslag til lov om boligforholdene, nemlig udligning af tab på garantiforpligtelser, udgifter til tilskud til social-filantropisk byggeri og af udgifter til huslejetilskudsordningen. Ligeledes gentages forslagene om lån og tilskud til byggeri m. m. for ungdommen, for at man i tide kan løse de boligmæssige problemer for de børnerige årgange, som snart kommer i den arbejdsmodne alder.

Reglerne om huslejetilskud, kap. IX—XII, svarer til de regler, der var optaget i forslag til lov om boligforholdene. Der er således tale om udvidet støtte til invalider, således at navnlig invalider med børn kan få en lejlighed af passende størrelse til den meget lave leje, som i dag kun gælder for lejligheder indtil 50 m².

For familier med 2 børn afgør den enkelte kommune selv, om den ønsker at yde huslejetilskud. I henhold til den gældende lov skal denne vedtagelse være generel, og dette må forstås således, at vedtagelsen, efter at også parcelhusejere ved loven af 6. oktober 1954 er inddraget under huslejetilskudsordningen, skal omfatte såvel udlejningsbyggeriet som det parcelbyggeri, der bebos af ejeren.

Nogle kommuner har været betænkelige ved udvidelsen af huslejetilskudsordningen til parcelhusejere, og for at undgå at yde huslejetilskud til parcelhusejere med 2 børn må man forvente, at flere kommuner nu helt vil opgive at yde huslejetilskud til 2 børns familier, selvom de gerne ville give dette i udlejningsbyggeriet. I lovforslagets § 54 bestemmes derfor, at beslutning om at yde huslejetilskud til 2 børns familier kan